

אהרון הרא"ה בנים - היום!

עיתון מס' 3 כסלו-טבת התשע"ח,
דצמבר-ינואר 2018

צוות המערכת:

אלינור אוחנה, מחנכת כיתת
ראובן ורכזת השפה. צוות תלמידי
סיירת האינטליגנציה הלשונית
מכיתות ד-ו: דביר כהן, שקד
אזוגי, עידו בנימין, אלישיב דהן,
נועם חורי, יגל יוספי, איתי ברחד,
אליאב יאיר הרמן, איתם זלמן,
שילה סעדון, יוסף נועם אמואל,
אלישע נתן לש, הראל קפלן,
משה צבי לש ומתן עמר.

אירועי החודש

- מבצע הלכה יומית
- טקס קבלת ספר התורה של הרב
גץ
- סדנאות צריכה ישראלית כחול לבן
- לרגל שנת ה-70
- בוקר כישרונות צעירים
- הדלקת נרות בדיור המוגן
- כפר המכבים
- פעילות בשבילי הזיכרון
- יום שמ"ש- מחצית א'
- שבוע השפה העברית

משולחנו של מנהל בית החינוך

משפחה יקרה, שלום וברכה!

בסייעתא דשמיא, אנו גאים להציג בפניכם את הגיליון השלישי של
עיתון בית החינוך- "אהרון הרא"ה בנים- היום!", לשנה"ל התשע"ח.
העיתון החודשי מסכם את אירועי החודש, תוך הבאת דיווחים אותנטיים
מהשטח ע"י צוות תלמידי סיירת האינטליגנציה הלשונית מכיתות ד'-ו'
בהובלת המורה אלינור אוחנה,
רכזת השפה ומחנכת כיתת שמעון.
תודה גדולה למורה אלינור אוחנה על ההובלה וההתמדה.
תודה מיוחדת למורה טובה מנדל, על העיצוב המרשים והאסתטי.
השנה עלינו קומה ומידי חודש מוצגים הדיווחים, באמצעות סוגת
כתיבה שונה.

חודשים כסלו וטבת מוצגים לפניכם באמצעות ראיונות, פרי עמלם של
התלמידים המוכשרים.

בין המראיינים: הרב ענזי, טלי שניר- רכזת החינוך החברתי ותלמידים
רבים מהכיתות השונות.

בנוסף, הוספנו סקר מיוחד- "כמה ספרים יש לך היום בתיק", פרי
יצירתם של תלמידי סיירת האינטליגנציה הלשונית- מתמטית, בהובלת
רכזת המתמטיקה, פורת פופר.

חודשים כסלו וטבת היו עשירים בעשייה פדגוגית-חינוכית ענפה.
הצלחנו לבטא באופן מגוון ואיכותי את ריבוי האינטליגנציות ולהוביל
ללמידה חווייתית ורב-גונית, לאור חזון בית החינוך.

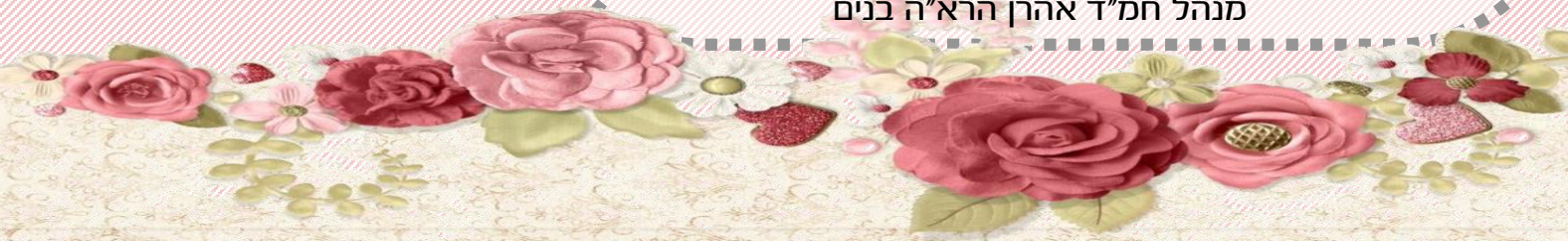
שימו לב: לגיליון זה מצורפים שלושת הסיפורים שזכו בתחרות "מרוץ
הצבי" הבית ספרית, ועלו לשלב המחוזי- ישר כוח לכל המשתתפים
בכלל, ולשלושת הזוכים בפרט.

אנו מאחלים לכם קריאה מהנה, מלאת חוויות ובעיקר...
זמן איכות משותף של כל תלמיד עם משפחתו.

בברכת משפחה שבחרת בך!

רון וייס,

מנהל חמ"ד אהרון הרא"ה בנים

מבצע הלכה יומית

**מראיין: אליאב יאיר הרמן, תלמיד כיתת שמעון
ראיון עם אלישיב יוסף דהן מכיתת נפתלי**

אליאב יאיר: מהו בעצם המבצע המדובר?
אלישיב: ממלאים דף עם שאלות הקשורות בדיני החנוכה. את התשובות מכניסים לתוך תיבה ובסוף המבצע מגרילים את התשובות הנכונות, וזוכים בפרסים שווים.
אליאב יאיר: האם נהנית מהמבצע? למה?
אלישיב: כן, נהייתי מאד ולמדתי הרבה על הלכות חנוכה.
אליאב יאיר: פרט דבר אחד שלמדת מהמבצע.
אלישיב: שחנוכייה שנרותיה לא כולם זהים בגובהם - פסולה.
אליאב יאיר: יש משהו שממנו לא נהנית במבצע? הסבר.
אלישיב: לא, הכול היה כיף.
אליאב יאיר: האם זכית בהגרלה?
אלישיב: לא, חבל, אבל נהייתי מאד מהמבצע.

ראיון עם הראל קפלן מכיתת ראובן

אליאב יאיר: מהו בעצם המבצע המדובר?
הראל: עונים תשובות ואז יש הגרלה ואפשר לזכות.
אליאב יאיר: האם נהנית מהמבצע? למה?
הראל: כן, כי היה כיף לחפש את התשובות.
אליאב יאיר: פרט דבר אחד שלמדת מהמבצע.
הראל: לא זוכר.
אליאב יאיר: יש משהו שממנו לא נהנית במבצע? הסבר?
הראל: לא, נהייתי מהכול.
אליאב יאיר: האם זכית בהגרלה?
הראל: כן.

טקס קבלת ספר התורה של הרב גץ-

”שאו שערים ראשיכם והנשאו פתחי עולם ויבוא מלך הכבוד...”

ראיון עם הרב ענזי / מראיין: אלישע נתן לש

שאלה: איך הרגשת כשראית את ספר התורה של הרב גץ?

הרב ענזי: נפלא, כי הוא קדוש. כל ספר תורה קדוש, אך בוודאי כשמדובר בספר התורה של הרב גץ, שנכתב גם לעילוי נשמת בנו, שנהרג במלחמת ששת הימים בדרך לכותל.

שאלה: מה ספר התורה של הרב גץ מעלה לך בראש?

הרב ענזי: שהרב ישב בדחילו ורחימו וכתב את ספר התורה בטהרה, כשהוא מייעד אותו לעילוי נשמת שני בניו, ואני רואה אותו מתרגש.

שאלה: בכמה בתי ספר עברתם?

הרב ענזי: עשרות- עשרות של בתי ספר ואלפי תלמידים (המסלול החלקי- צפת, קריית שמונה, עפולה, ערי הדרום, עד שהגענו לירושלים עיר קדשנו).

שאלה: האם אתה חושב שהתלמידים בבתי הספר נהנו ושמחו?

הרב ענזי: כן. אני גם שאלתי כמה ילדים, ואני חושב שלא היה תלמיד שלא

שמח ונישק את ספר התורה.

יהי רצון שנזכה להידבק במידותיו של הרב גץ. אמן!

סדנאות צריכה ישראלית כחול לבן לרגל שנת ה- 70 /

**מראיין: מתן עמר, תלמיד כיתת ראובן
ראיון עם שי עמר, תלמיד כיתת שמעון:**

שאלה: האם התחלת לשים לב לתווים שיש על גבי המוצרים בעקבות הסדנא?

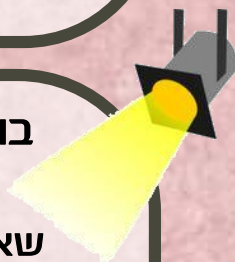
תשובה: מיד לאחר הסדנא, רצתי לבדוק את המוצרים שיש אצלנו בבית-האם יש בהם את התווית של כחול לבן.

שאלה: האם בעקבות הסדנא, השתנתה הרכישה שלך לגבי מוצרים ישראליים?

תשובה: עכשיו, כל מוצר שאני קונה או שההורים שלי מביאים אני בודק אם יש תווית. אם לא, אני מחפש את אותו מוצר, אך בעל התווית.
שאלה: האם הסדנא חידשה לך משהו או שהכרת את כל הדברים?
תשובה: כן, שאוכלוסיית המדענים בישראל יחסית גדולה משאר המדינות.

שאלה: האם חשוב היה להביא את הסדנא לבית הספר?
תשובה: בהחלט חשוב. ישנם תלמידים שבכלל לא יודעים מהו מוצר ישראלי. בנוסף, כאשר אתה שומע שעם ישראל לוקח חלק גדול בהמצאות ישראליות, זה נותן תחושה של גאווה.

בוקר כישרונות צעירים, "האור שבי" - ראיון עם הרכזת החברתית טלי שניר / מראיין: הראל קפלן, תלמיד כיתת ראובן

שאלה: למה ארגנת את בוקר כישרונות צעירים?

תשובה: כשאנחנו יושבים בצוות בחכמ"ה על לוחודש, אנחנו מתאימים את הפעילויות לערך החודש. ערך חודש כסלו היה שונות, וחשבתי איך להביא לידי ביטוי את המיוחד שבכל אחד. עלה הרעיון שלכל תלמיד יש כישרון אחר, שיכול להביא אותו לידי ביטוי. לכן, אפשרנו לכל תלמיד לבחור איזה כישרון שהוא רוצה.

שאלה: את ציפית לכישרונות האלה או שהיו הפתעות?

תשובה: היו תלמידים שהפתיעו אותי לטובה מאד, והיה גם שיתוף פעולה מלא מהתלמידים.

שאלה: מה הייתה ההיערכות לבוקר?

תשובה: קודם כל, לחשוף את התלמידים למגוון הכישרונות שלהם, ולבקש מהם לבחור אחד ולהראות לי אותו.

תלמידים שלא עלו על הבמה (לגו ואוריגמי), צילמתי לפני. עם התלמידים האחרים שהשתתפו עשיתי חזרה גנרלית,

כדי שיהיו מוכנים היטב לעליה לבמה. הכנתי מצגת ושירים להקרנה לפי סדר העולים לבמה. הכנתי הנחיה מסודרת וכמובן תעודות ופרסים.

שאלה: מה הכי הפתיע אותך?

תשובה: ההנחיה המעולה ושיתוף הפעולה מצד הקהל.

הדלקת נר חנוכה בדיור מוגן / מאת: שילה סעדון, תלמיד כיתת שמעון
ראיון עם יאיר לסרי, תלמיד כיתת דן (מנגן בגיטרה ודרבוקה) ואלעאי סיאני, תלמיד כיתת נפתלי (מנגן בכינור ודרבוקה):
שאלה: אילו שירים ניגנת?

תשובה: יאיר: חנוכה ומעוז צור. אלעאי: ניגנתי את השיר המוכר חנוכה.

שאלה: האם היה לך כיף לנגן למען מישהו אחר?

תשובה: התרגשתי מאוד לראות, כיצד התזמורת גרמה לאנשים בדיור להתרגש ולשמוח.

שאלה: האם בכל שנה אתה משתתף בהופעת התזמורת בהדלקת נר חנוכה?

תשובה: יאיר: בשנה שעברה לא לקחתי חלק, כי לא התאפשר לי. השנה אני שמח שגרמתי לאנשים אלו לאווירת חג. אלעאי: שמחתי השנה לקחת חלק בשמחה ובאווירת החג לדיור המוגן.

שאלה: איך התלמידים האחרים ניגנו בתזמורת לדעתך?

תשובה: יאיר: כל תלמיד לקח חלק משמעותי עם הכלי שבו הוא מנגן, על מנת ליצור אווירה של שמחה והתרגשות, ולהאיר מכישרונם לאחרים. אלעאי: האווירה בין המנגנים הייתה נעימה ובעזרת שיתוף פעולה גרמנו לאנשים לשמוח.

פעילות כפר המכבים /

מראיין: מתן עמר, תלמיד כיתת ראובן

ראיון עם דביר רוט, תלמיד כיתת יהודה

שאלה: בכמה תחנות היית?
תשובה: בכולן.

שאלה: איזו תחנה הכי אהבת?
תשובה: התחנה של הריצה.

שאלה: כמה חתימות קיבלת?
תשובה: 10 חתימות.

שאלה: האם תרצה שיהיה כפר המכבים גם בשנה הבאה?
תשובה: לא נראה לי.

שאלה: מה היית מוסיף לכפר המכבים?

תשובה: תחנה של כדורסל

ראיון עם עילאי בן הרוש, תלמיד כיתת בנימין

שאלה: בכמה תחנות היית?
תשובה: בכולן.

שאלה: איזו תחנה הכי אהבת?
תשובה: התחנה של הפינג פונג.

שאלה: כמה חתימות קיבלת?
תשובה: 20 חתימות.

שאלה: האם תרצה שיהיה כפר המכבים גם בשנה הבאה?
תשובה: כן, בטח.

שאלה: מה היית מוסיף לכפר המכבים?

תשובה: תחנה של משחק כדורגל עם 2 שערים.

פעילות "בשבילי הזיכרון"-ראיון עם מנחם שי מכיתת דן/

מראיינים: איתי ברחד ויגל יוספי, תלמידי כיתת דן

בעקבות יום הקדיש הכללי שחל ב-י' בטבת, צפינו בסרט המתעד את חייו של ילד בשם שמחה.

שאלה: האם אתה חושב ששמחה היה ילד אמיץ, בכך שיצא מהבית וסיכן את עצמו?

תשובה: לדעתי, שמחה היה ילד אמיץ שניסה לחיות ולהמשיך את שגרת החיים, למרות הפחד שאחז בו.

שאלה: האם הסרט היה משמעותי בעיניך? שתף אותנו.

תשובה: בהחלט. זה סרט שמראה לי כיצד ילדים בגיל שלנו חוו את השואה. סרט שלא אשכח.

שאלה: מה הייתה מטרת הסרט לדעתך?

תשובה: מטרת הסרט הייתה ללמד אותנו, שגם בדברים קשים צריך לשמוח, ובגלל זה קוראים לו שמחה.

שאלה: האם למדת משהו מהסרט?

תשובה: למדתי על נתינה, לחלוק עם חברים, שמחה וגבורה. ישמנו את הלמידה בהכנת ספרון, כדי שנוכל לשמר בזיכרוננו את שמחה האמיץ.

"דומה דודי לצבי או לעופר האיילים"

ראיון עם מתן עמר, תלמיד כיתת ראובן, שסיפורו "גיבור הקבלה, דני והחתול", זכה בתחרות "מרוץ הצבי" הבית-ספרית ועלה לשלב המחוזי / מראיין : אלישע נתן לש, תלמיד כיתת ראובן

שאלה: האם תהליך הכנת הסיפור היה קשה ומייגע או לא?

תשובה: כן, כי הייתי צריך לחשוב על רעיון מרכזי וזה מסובך. אולם, היו גם חלקים קלים כי פשוט הסתכלתי על השבוע שלי ועלו לי רעיונות בקלות.

שאלה: האם כתבת את הסיפור בכוחות עצמך או שנעזרת במישהו? תשובה: לגמרי לבד!

שאלה: מה יש בסיפור שלך שאתה חושב שבגללו עלית לשלב המחוזי?

תשובה: זה סיפור דמיוני שאפשר להזדהות עם הדמויות שבו.

שאלה: במה הסיפור עוסק? (הרפתקאות / שנת ה-70 / הרב גץ / אחר) תשובה: הרפתקאות והרב גץ.

שאלה: האם התרגשת שהודיעו לך שעלית לשלב הגמר?

תשובה: אני מאוד מתרגש לייצג את בית החינוך בתחרות מרוץ הצבי. מקווה שאזכה בשלב הארצי.

יומן שמ"ע - מאצ'א, העש"א

מראיין: עידו בנימין, תלמיד כיתת נפתלי בהובלת המחנכת רבקה בן צבי
ראיון עם אמיתי שמילה, תלמיד כיתת יששכר
שאלה: האם הגעת ליום שמ"ש?

תשובה: כן

שאלה: במה היה שונה יום זה מיום השיח המשולש בשנה הקודמת?
תשובה: השנה קיבלנו סרגלים והיינו צריכים לספר להורים שלנו כיצד אנחנו מתנהגים ולומדים.

שאלה: האם ההערכה העצמית שכתבת תאמה למה שהמורה כתבה?
תשובה: כן, היה כמעט אותו דבר.

שאלה: האם מתוך השיח הבנת במה עליך להשתפר למחצית הבאה?
תשובה: כן. המורה אמרה לאמא שלי.

שאלה: האם היית מעוניין בעוד יום כזה? מדוע?

תשובה: כן, כי אמא שלי שמעה עליי ככה הרבה דברים טובים.

שאלה: האם יש דבר שלדעתך כדאי להוסיף ליום ההורים הבא?
תשובה: לא יודע... צריך לחשוב.

ראיון עם אחד מתלמידי בית החינוך

שאלה: האם הגעת ליום שמ"ש?

תשובה: כן

שאלה: במה היה שונה יום זה מיום השיח המשולש בשנה הקודמת?
תשובה: השנה מילאנו דף אחר לפני יום ההורים, שאותו הצגנו כשההורים באו. בנוסף, היה דוכן שמכר אוכל וגייס תרומות ל"יד שרה" וכן אמירת תהילים שפתחה שערי שנים וירדו גשמים (ביום שמ"ש).

שאלה: האם ההערכה העצמית שכתבת תאמה למה שהמורה כתבה?

תשובה: כן. היה כמעט אותו דבר ואפילו קצת יותר טוב. כך היה לכל הכיתה שלי.

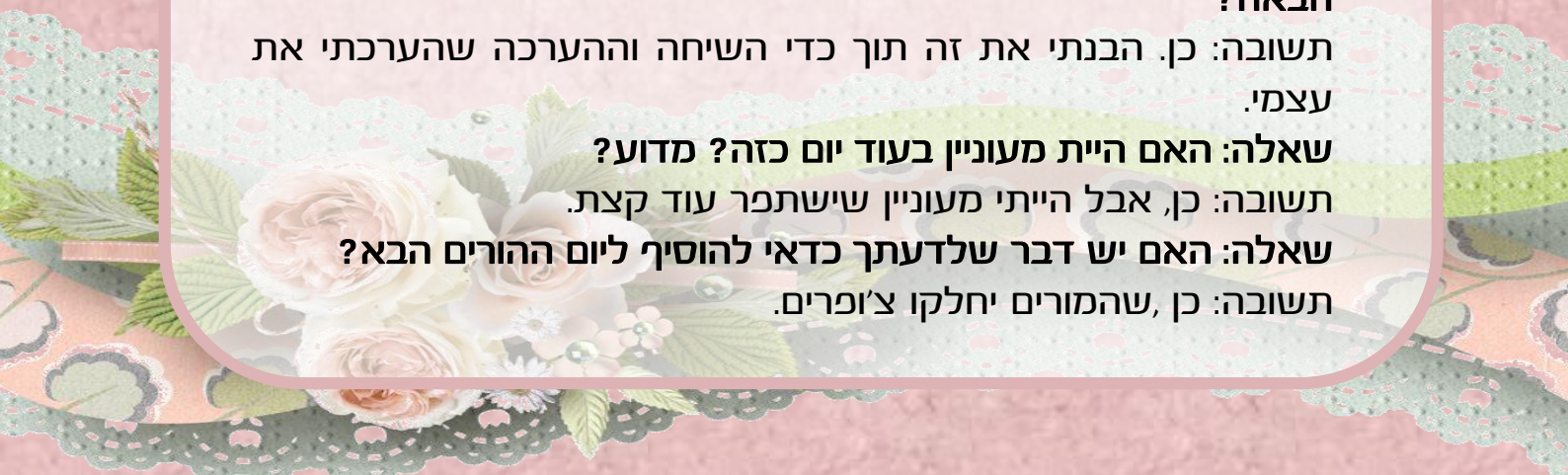
שאלה: האם מתוך השיח הבנת במה עליך להשתפר למחצית הבאה?

תשובה: כן. הבנתי את זה תוך כדי השיחה וההערכה שהערכת את עצמי.

שאלה: האם היית מעוניין בעוד יום כזה? מדוע?

תשובה: כן, אבל הייתי מעוניין שישתפר עוד קצת.

שאלה: האם יש דבר שלדעתך כדאי להוסיף ליום ההורים הבא?
תשובה: כן, שהמורים יחלקו צ'ופרים.

שבוע השפה העברית

מראיין: שילה סעדון, תלמיד כיתת שמעון
ראיין עם אלמוג ביטון, תלמיד כיתת אשר

שאלה: בחר פעילות אחת משבוע השפה שאהבת במיוחד ומדוע?
תשובה: ההצגה של אליעזר בן יהודה, כי זה היה מעניין.
שאלה: מה למדת משבוע השפה העברית?
תשובה: ביטויים.
שאלה: מה אתה אוהב בשפה העברית?
תשובה: את העיסוק במילים.
שאלה: האם השתתפת בהפסקה הפעילה?
תשובה: כן.
שאלה: במה השתתפת בהפסקה הפעילה?
תשובה: בתפזורת.
שאלה: מה הדבר שהיית רוצה שיתווסף לשבוע הזה?
תשובה: חידון של השפה העברית.

ראיין עם אלעאי סיאני, תלמיד כיתת נפתלי
שאלה: בחר פעילות אחת משבוע השפה שאהבת במיוחד ומדוע?
תשובה: ההפסקה הפעילה.
שאלה: מה למדת משבוע השפה העברית?
תשובה: שאם לא הוגים נכון את התפילה, יש משמעות אחרת.
שאלה: מה אתה אוהב בשפה העברית?
תשובה: את המילה גלידה.
שאלה: במה השתתפת בהפסקה הפעילה?
תשובה: בחידון של שילה ובפעילות של דביר כהן.
שאלה: מה הדבר שהיית רוצה שיתווסף לשבוע הזה?
תשובה: משחק ספורטיבי. לדוגמא: לבעוט בכדור ואם הוא פוגע במילה בעברית ואתה יודע את הפירוש שלה, אתה מקבל פרס.

ראיין עם נריה עמר, תלמיד כיתת שמעון
שאלה: בחר פעילות אחת משבוע השפה שאהבת במיוחד ומדוע?
תשובה: שהרב אמינוב נכנס לכיתה והסביר לנו על הגיית התפילה - למדתי דברים חדשים.
שאלה: מה למדת משבוע השפה העברית?
תשובה: למדתי איך להגות נכון את התפילה.
שאלה: מה אתה אוהב בשפה העברית?
תשובה: את המילה גלידה.
שאלה: במה השתתפת בהפסקה הפעילה?
תשובה: בחידון של שילה.
שאלה: מה הדבר שהיית רוצה שיתווסף לשבוע הזה?
תשובה: עוד סיפורים על הרב גץ.

פית סיפור בהמשכים

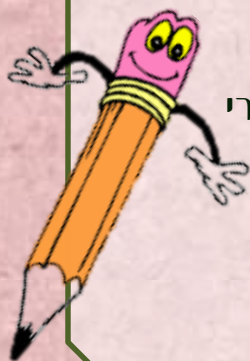
איש הר הבית וניסוך המים - סיפור בהמשכים/ אלישע נתן לש

בפרק הקודם: יהוידע ויוסי נתפשו וכרגע אסורים בבית של מישוהו. ליהוידע היה רעיון...

"כתוך חגורתי יש סכין קטן בדיוק למקרים כאלה", אמר יהוידע בקול בוטח והמשיך "אבל בשביל זה ניאלץ לחכות עד הלילה". בדיוק כשסיים את המשפט, הונחתה עלינו מהלומה חזקה... כל הלילה עבדנו אני ויהוידע על חיתוך התכלים. המלאכה הייתה קשה, שהרי כבר יום שלם שלא אכלנו. לאחר כמה שעות של עבודה מאומצת, היינו בדרכנו חזרה לביתו של יהוידע. בפתח ביתו עמדו שאר ילדי הקבוצה וציפו לתשובה על היעדרותו הפתאומית. יהוידע ענה להם במשפט אחד- "עלו עלינו". הילדים עלו אחריו לביתו ושם סיפרנו להם את כל הקורות אותנו ביום אמש. הילדים הבינו את המשמעות ויהוידע, שהיה המנהיג הבלתי מעורער של הקבוצה, חילק להם סכינים כמו שלו, למקרה הצורך. יצאנו עם בוקר לגינתו של איש הר הבית והתחבאנו מאחורי השיחים.

שם חיכתה לנו הפתעה קטנה...

המשך יבוא!

דני פוטר / איתן אברהם שטרית

ביום בהיר אחד, דני, גל ורוני הלכו לחצר בית הספר לכישוף ולקוסמות כדי לפגוש את שמעון, חברם הענק. כשפגשו אותו, דיברו איתו ושוחחו איתו על השיעורים, המבחנים ועל ההישגים של סוף השנה. אחרי כשעה סיימו לדבר איתו, וחזרו להתארגן במגדל גריפינדור ולאכול את ארוחת הערב. בתום הארוחה שכבו במיטותיהם, ושינה עמוקה עטפה אותם.

בבוקר יום שני כמו בכל שבוע, נכנסו לשיעור "כוחות האופל" עם המדריך שכינ "סניפ המעצבן". היו אלו שעתיים משעממות, שבהן למדו על שיקוי המוות המסובך ביותר, חוץ משיקוי פולמיצי. בתום השעתיים, הלכו לשיעור תורת הצמחים ולמדו על צמחים טורפים. הם למדו שצמחים אלה נותנים "ביסים" לכל מי שמתקרב אליהם. חברי דוד אמר שהוא חייב לראות אם אכן כך הדבר, וכמובן זכה לביס קטלני וכואב מאוד.

למחרת הלכו לספריה, שם פגשו את מני. חילופי דברים קשים עברו ביניהם, מה שהוביל לקרב כישופים. דני עשה כישוף "בננה", ומני עשה כישוף "קאבום פאלש". לפתע נכנסה המורה דניאלה, ושלחה אותם לחדר לשארית היום. שיעמום עטף אותם, והם הצטערו על הריב המטופש שהיה להם.

בלילה חלם דני על טיטוני, שהוא תלמיד בבית הספר שלהם וחבר טוב שלו. למחרת היה לדני, גל ורוני מבחן בשינוי צורה. הם עבדו קשה בשעה שנתנו להם לעשות את המבחן. אחרי המבחן היה להם שיעור שיקויים עם פרופסור סניפ המעצבן. "לפחות אז רק שעה אחת איתו...", אמר גל. בערב שלאחר מכן, דני חלם שוב על טיטוני אבל הצליח להירדם מוקדם יותר.

בשבוע שלאחר מכן היה משחק "קווידיץ" – גריפינדור מול בית סליתרין. דני חיפש את הסניץ וגם מני חיפש את הסניץ. משה ותומר התמסרו, ואז מסרו לדורה את הקאופל והיא הצליחה להבקיע שער! כל האוהדים התפרעו, צרחו והניפו דגלים. בלי שאף אחד ראה, מני מצא את הסניץ ורדף אחריו. דני טס מאחוריו במהירות העל, והתרסק בזמן שקפץ אל הסניץ ותפס אותו. כל הקהל האדום של בית גריפינדור קפץ במחיאות כפיים סוערות. בית גריפינדור ניצח במשחק!

למחרת, הסתכלו דני, גל ורוני על טבלת המקומות בקווידיץ, וראו שגריפינדור ניצחה. כל הנסיעה חזרה הביתה עברה עליהם במחשבה אחת ויחידה – כיצד ינצחו בשנה הבאה?

מחשבות רבות עלו בראשם ואת שחלם דני רק הוא ידע...

גיבור הקבלה, דני והחתול / מתן עמר

לפני שנים רבות, בזמן שהרב גץ טיפח וגידל את הישוב החדש, כרם בן זמרה, הגיעה לישוב מיכאלה, ילדה מצרפת שעלתה לבדה למדינת ישראל בלי משפחתה. כמו שאר ילדי הישוב, גם היא למדה בבית הספר החדש שהקים הרב גץ. ניסיונות רבים מצד מיכאלה להכיר חברות חדשות- נכשלו. כולם צחקו על המראה והמבטא שלה, וזה מה שגרם לה לברוח מידי פעם למחבוא הפרטי והסודי שלה. היא הייתה לוקחת לשם גם את הטלפון שקיבלה מהוריה לפני שעלתה לארץ.

יום אחד, מיכאלה הלכה לבית ספר עצובה וחוששת. כבר בכניסה לבית הספר הבחין הרב גץ, המנהל, בעצבות שנשתקפה מעיניה. "למה את עצובה?" שאל הרב. מיכאלה השפילה את מבטה וסיפרה לרב את שעל ליבה. בתגובה לדבריה הכריז הרב, "מהיום, הנך בתי הקטנה והחביבה". פניה של מיכאלה זהרו באור חדש, והיא הוסיפה לשתף את הרב בכל מה שעבר עליה.

לאחר כשבוע, באחד מן הבקרים, בזמן שהוציאה מיכאלה את ספרי הלימוד מהלוקר, הרגישה שני זוגות ידיים שמוליכים אותה לכיוון מסוים. מיכאלה התעלפה וכאשר התעוררה, היא הייתה בתוך חדר חשוך עם שק על ראשה ועם הגיבורים הכי גדולים ביקום- דני והחתול. היא שאלה אותם: "מי אתם?" והם ענו לה: "אנחנו גיבורים וזקוקים לעזרתך". מיכאלה תהתה ושאלה: "ממני אתם צריכים עזרה?" והם השיבו: "כן! אנחנו למדנו קבלה בחברותא עם הרב גץ. הוא אמר לנו שנמצאה ילדה שיש לה "אור", בדיוק כמו האור שלך, כפי שתיאר אותו הרב גץ.

באותו הזמן, בחדר ליד, שהו כל האויבים הכי גדולים של דני והחתול: הרימון הענק, התפוח, איש האנרגיה ועוד הרבה רשעים. והכי חשוב- היה שם את הפרופסור המשוגע פרופסור שטגן. הפרופסור המציא המצאה, שבעזרתה הוא שאב את כל הכוחות של האויבים של דני והחתול, וריכז את הכוחות ב"ליבה". "הליבה" היה לא אחר מאשר אבא של מיכאלה. הפרופסור לקח את הליבה וחיבר אותו אליו. בינתיים, דני, החתול ומיכאלה, גילו שכל האויבים שלהם נמצאים בחדר ליד. דני והחתול ניסו לעצור אותם, אלא שהאויבים תכננו מראש שזה יקרה ויצאו במתקפת פתע. הם הצליחו לתפוס את דני, מיכאלה והחתול. השק שהיה על ראשה של מיכאלה החליק, ואז דני והחתול ראו את פרצופה והתפקעו מצחוק. מיכאלה נעלבה ולמרות שהיה לה רעיון איך להצילם, היא לא רצתה לבצע אותו. פתאום הגיעה "ההפתעה"! הם גילו שהליבה זה אבא של מיכאלה, ולפתע החל לנזול מהפרופסור חומר רעיל, שממס כל דבר שהוא נוגע בו. הרעל התחיל לעלות לרגליהם של דני, מיכאלה והחתול. למרות זאת, מיכאלה עדיין לא רצתה לגלות את הרעיון שלה. היא חשבה לעצמה: "אני אשתמש בטלפון בפעם האחרונה לפני שאמות". מיכאלה פתחה את הטלפון, וראתה על גבי המסך את התמונה שלה ושל הרב גץ. היא התחילה לבכות והבינה שאם היא לא תבצע את הרעיון שלה, עלול לקרות משהו גם לרב. מיכאלה החליטה לבצע את הרעיון: היא "הקריבה" את הטלפון שלה והוציאה ממנו את הסוללה, בזמן שבידה השנייה היא תפסה את האויב של דני והחתול, איש האנרגיה, והצמידה לו את הסוללה. השילוב של האנרגיה והסוללה יצר פיצוץ ענקי, שהצליח לפוצץ את כל האויבים שהיו בחדר. בנוסף לכך, הפיצוץ הצליח להחזיר אותה ליקום שלה עם הרב גץ.

כעבור שנים, מיכאלה נהייתה העוזרת של הרב ואף זכתה לכינוי, "עוזרת הכותל הקטנה".

תעלומה בלב ים / אלישע נתן לש

שלום לכם, ילדים יקרים!

שמי מנחם אליהו למשפחת אשכנזי. נולדתי בהונגריה וכשהייתי בן חמש, הגיעו הנאצים להונגריה וכבשוה. הוריי, שלום ויוכבד, אחי יוסף ואני, נשלחנו למחנה ברגן-בלזן, שם עבדנו כל היום בעבודות קשות ומנת האוכל היומית-הזעומה לא הספיקה. בשלב מסוים שלחו אותי למחנה אחר בשם אושוויץ, וכך הופרדתי ממשפחתי לעולם. התמלאתי חששות כבדים לגבי עתידי ללא משפחה וחברים. בתום השואה גיליתי, שכל משפחתי נספתה מלבדי, ובכיתי על מר גורלי. אולם, לא איבדתי את האמונה והחלטתי לעלות ארצה.

ביום י' בחודש מר חשוון, עליתי על האוניה "ושבו בנים" יחד עם עוד 500 איש, שמילאו את חלל הספינה בשאגות שמחה ובמחיאות כפיים. בשעה 16:00 אחר הצהרים האוניה הרימה עוגן, והחלה לשוט לעבר הארץ המובטחת- אליה צפינו וכמהנו לשוב, במשך 2000 שנות גלות. בשבועות הראשונים להפלגה האווירה הייתה טובה, וההתרגשות הייתה גדולה. אולם, ככל שעבר הזמן, החלו להיווצר מריבות בין הנוסעים בשל המחסור במזון וצפיפות החדרים. האווירה הטובה פינתה את מקומה לאווירת כעס ומריבה.

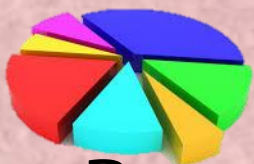
אני חלקתי את חדרי עם עוד שני בחורים נחמדים ששמם היה יואל והרשל. שניהם היו בחורי ישיבה חריפים ביותר, שכל היום למדו תורה ולפעמים הייתי מצטרף אליהם. החיים בספינה נעשו קשים מיום ליום, מפני שהיה חסר אוכל, והרעב החל לתת אותותיו. כמה מבין המפליגים אף חלו בגלל הרעב הנורא.

ביום ב' בכסלו, עליתי לסיפון לתומי כמו בכל יום לשאוף אוויר צח ונקי. והנה, אני רואה אדם שעומד על הסיפון, ומניף ידיו לשלום לעבר הים. התקרבתי וראיתי שאין שום ספינה או סירה שיוכל לעשות לה שלום. התקרבתי אליו עוד ושאלתי לפשר מעשיו. מיד כשראה אותי, הסתובב בבהלה וברח לחדרו. "באמת מוזר", חשבתי. ביום למחרת חזר על עצמו המחזה המשונה. החלטתי שאלך לחבריי ואספר להם. חשבתי שיוכלו לתת לי עצה טובה, ובאמת הם אמרו שכדאי שנתחיל במעקב ובחקירה מעמיקה בנושא זה.

ביום שלאחר מכן התארגנו למשימה, והרשל אפילו הביא מצלמה ומקלט שקיבל לבר- המצווה. בשעת לילה מאוחרת הלכנו לחדרו, הוא ישן ואנו החבאנו מקלט בארון. לאחר כשבוע הוצאנו את המקלט, וגילינו שבכל לילה בשעה 3:00 לפנות בוקר, אדם זה קם ופותח דלת (לפי הקולות). בהמשך ההקלטה, שמענו תקתוקים במשך כרבע שעה וקולות של דלת נסגרת. ביום למחרת השתלנו בחדרו את המצלמה. לפתע, כשהיינו כבר בפתח היציאה, האלמוני שלנו התעורר. רצנו חזרה לתא שלנו, מהר ככל יכולתנו, בלב הולם.

בשבוע שלאחר מכן הגענו מחופשים בתור עובדי ניקיון, כדי לגלות איזו דלת הוא פותח ולשם מה. נכנסנו בצהרים והתחלנו ב"ניקיון יסודי". פתאום הרגשתי שנתקלתי במשהו. כשהפניתי את מבטי כלפי מטה, גיליתי חור קטן ולכן סימנתי לחבריי. הרשל פתח בדברים: "שלום אדוני, אנו מבקשים שתזוז הצידה. מצאנו חור ברצפתך והדבר מסוכן ביותר". האיש האדים ואמר: "אני לא בקומת קרקע, כך שאין לי ממה לחשוש". "מצטער", אמר הרשל, והחל להתקרב לעבר החור. הרשל הכניס את אצבעו לחור, הרצפה הורמה כלפי מעלה ולפנינו נפתחה דלת קטנה. הצצנו לתוכה וראינו מכונת הצפנה משוכללת שעליה סמל בריטניה. עכשיו היה ברור לכולנו פתרון התעלומה.

בבוקר למחרת הבאנו אותו לרב החובל, אשר ציווה עלינו לשים אותו בחדרו והוא כבר יגזור את דינו. לפתע עלה במוחי רעיון להמשיך לשדר לבריטים, אבל הודעות שגויות על מקום הימצאנו. הרגשנו את ההשגחה המיוחדת שהייתה עלינו, ותחושת אחריות על כל נוסעי הספינה. בסופו של מסע ארוך ומרתק, בעזרת ד' ובעזרת חברינו, הצלחנו להגיע לחופי הארץ בשלום ובלי כל פגע.

סקר בית ספרי- כמה ספרים יש לך היום בתיק?

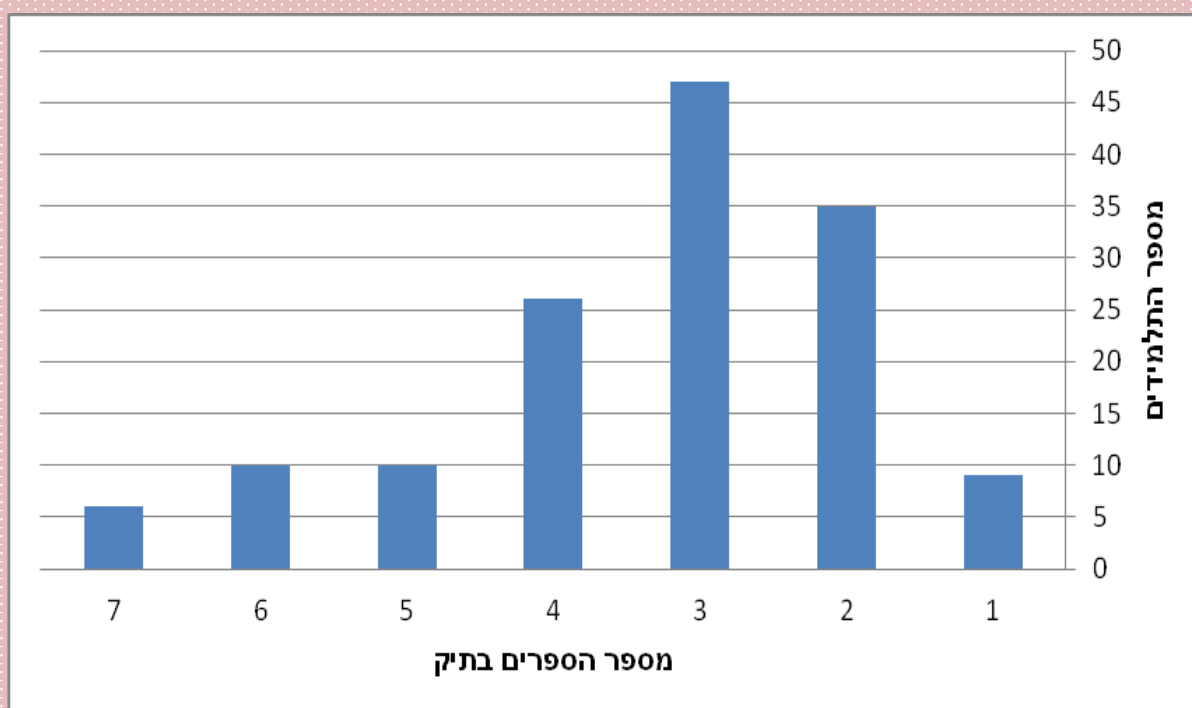
איתם זלצמן, הראל קפלן ורכזת המתמטיקה ומובילת חוג מתמטיכייף,

המחנכת פורת פופר.

באחד מימי ראשון, יצאנו נציגי חוג מתמטיכייף לערוך סקר בנושא: כמות הספרים בתיקי התלמידים. בסקר השתתפו כ-160 תלמידים. עברנו בין הכיתות ושאלנו: כמה ספרים יש לך היום בתיק?

בהתחלה שיערנו שבכל כיתה יהיה את אותה מספר ספרים לכל התלמידים. אולם, לאחר שבדקנו, הופתענו לגלות שמספר הספרים בין התלמידים באותה כיתה שונה (למעט כיתה א' שבה לכל התלמידים היה מספר זהה של ספרים).

להלן סיכום התוצאות שמצאנו (הממצאים):

בית חינוך ללמידה חווייתית ורב-גונית

דב פרומר 15, קרית שמואל, חיפה | טל': 04-8715570,

פקס: 04-8715569 | מייל: ahbanim1968@gmail.com

אתר: <http://schools.yomanim.org.il/school.aspx?school=1000000030034>

אהרן הרא"ה בנים

משפחה שבחרת בך!

סמל מוסד: 355578

חודש טבת

בית חינוך ללמידה חויתית ורב גונית

מחנה עתי"ד בסימן 70 שנה
למדינת ישראל לאור חזון הנביאים

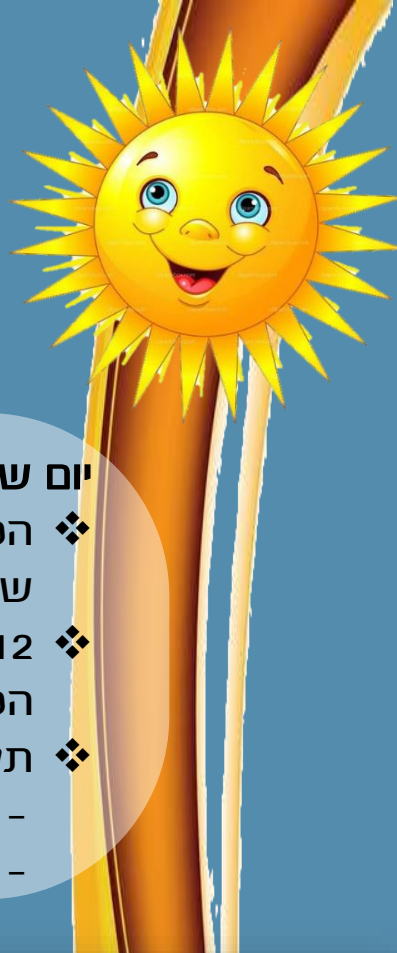

הקמת המשתלה

אפיית חלות בעקבות
 טקסט מפעיל בהבנת
 הנקרא בהובלת המחנכת
 מירי בן חמו.

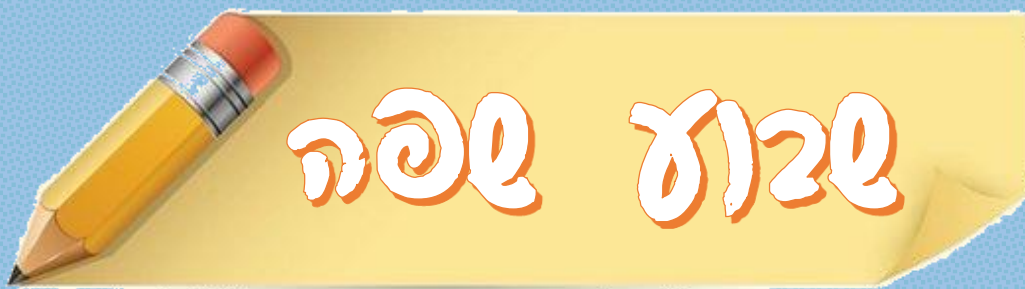
- יום שמש', יום שיח משולש- מורה, תלמיד והורה.**
- ❖ **המחנכות והתלמידים ערכו את השיח עם ההורים, על בסיס דף שמש החוזקות שלי.**
 - ❖ **12 נציגים נבחרים מהכיתות, הגיעו לשיחת נחת אישית עם המנהל.**
 - ❖ **תלמידי כיתת ה'-יהודה יזמו שתי יוזמות מבורכות וחשובות:**
 - **גמ"ח יהודה שאסף 613 ₪ לארגון "יד שרה".**
 - **אמירת תהילים לירידת גשמים.**

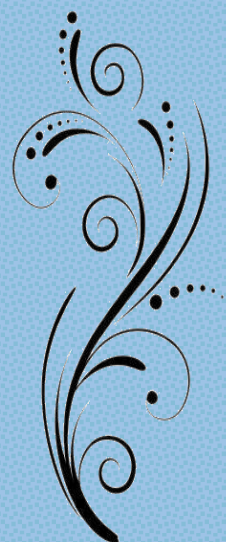
ימי נחת

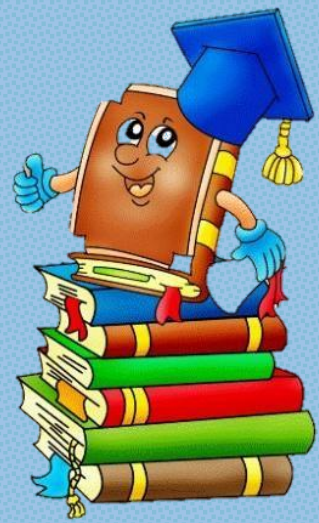
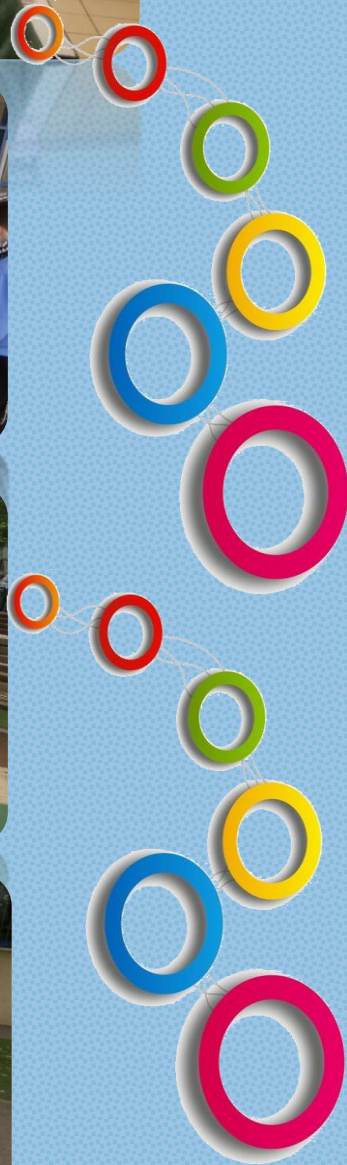

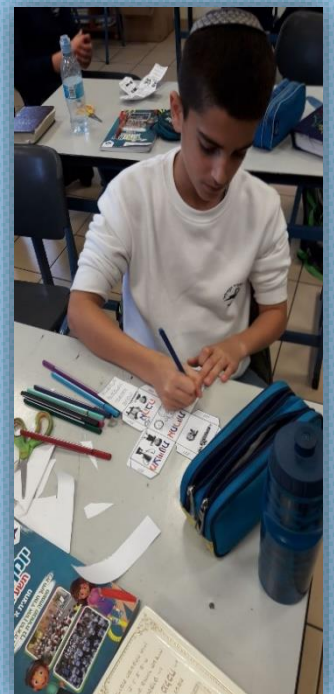
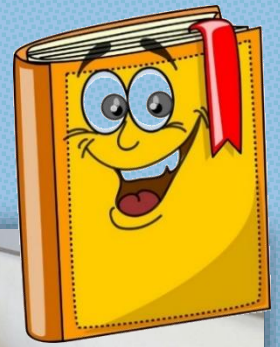

שבוע שפה

- לרגל שבוע השפה העברית התקיימה למידה חוויתית ורב גונית, בסימן 50 שנה למדינת ישראל:
- ✓ מפגש עם הסופרת מירב מגני.
 - ✓ הצגה "הילד העברי הראשון".
 - ✓ למידה מתוקשבת.
 - ✓ תצרי העוסק בשגיאות הגייה בתפילה ותיקון.
 - ✓ הפסקה פעילה ברוח האינטליגנציות בהפעלת חברי הסיירת הלשונית.
 - ✓ שוק קח תן.
 - ✓ משחק קובייה המסכם את שבוע השפה בדגש על ערכי בית החינוך בחזון הבית ספרי.

צום עשרה בטבת

איחוד התכרובות

שיעור משנה בכיתה ד',
למידה מבוססת פרויקטים
בהובלת מנהל בית החינוך,
רון וייס

שיעור אומנות, כיתה ג'
מפסלים מנייר כסף בנושא
ספורט ותנועה בהובלת
המורה אורלי וקנין.